

Seeking Answers to Spiritual Questions

By Sister Tracy Y. Browning
Second Counselor in the Primary General Presidency

Válaszokat keresni a lelki kérdésekre

Tracy Y. Browning nővér
második tanácsos az Elemi Általános Elnökségében

October 2024 general conference

Our sincere gospel questions can provide Heavenly Father and Jesus Christ with opportunities to help us grow.

I know this may come as a surprise, but I'm old enough to remember when we were taught in school that there were nine planets in our solar system. One of those planets, Pluto, was given its name by 11-year-old Venetia Burney of Oxford, England, after its discovery in 1930. And up until 1992, Pluto was believed to be the most distant object in our solar system. During this time, it was common to find childhood papier mâché models of our planetary neighborhood in classrooms and science fairs, each one illustrating Pluto's position on the known border. Many scientists believed that beyond that edge, the outer solar system consisted of empty space.

However, a lingering question remained within the scientific community regarding the origin of a particular type of comet that astronomers regularly tracked. And that question persisted for decades before the discovery of another distant region of our solar system. With the limited knowledge they had, scientists used those intervening decades to produce significant technological advances that allowed for further study and exploration. Their eventual breakthrough reconfigured our planetary zone and resulted in Pluto being rehomed to this new region of space and our solar system consisting of eight planets.

One leading planetary scientist and principal investigator for the New Horizons space mission tasked with exploring Pluto up close had this to say about this experience: "We thought we understood the geography of our solar system. We

Őszinte evangéliumi kérdéseink lehetőséget adhatnak Mennyei Atyának és Jézus Krisztusnak, hogy segítsenek nekünk növekedni.

Tudom, ez talán meglepetésként hat, de elég idős vagyok, hogy emlékezzek arra, amikor az iskolában azt tanították nekünk, hogy kilenc bolygó van a naprendszerünkben. E bolygók egyikének, a Plútónak, az 1930-as felfedezése után az Oxfordban élő, akkor 11 éves Venetia Burney volt a névadója. Egészen 1992-ig úgy hitték, hogy a Plútó a legtávolabbi objektum a naprendszerünkben. Ebben az időszakban gyakran szerepeltek a bolygósomszédágunkról készült papírmásé modellek a tantermekben és a tudományos kiállításokon, és ezek mindegyike az ismert határra helyezte a Plútót. Sok tudós úgy vélte, hogy ezen a peremen túl a külső naprendszer üres térből áll.

A tudományos közösségben azonban továbbra is fennállt egy kérdés a csillagászok által rendszeresen követett üstökösök egy bizonyos típusának az eredetével kapcsolatban. Ez a kérdés aztán évtizedeken át megmaradt, amíg fel nem fedezték naprendszerünk egy másik távoli területét. Bár a rendelkezésükre álló tudás korlátozott volt, a tudósok a közbeeső évek alatt jelentős technikai haladást értek el, ami lehetővé tette a további tanulmányozást és felfedezést. Az általuk elért áttörés végül átrendezte bolygóövedet, és azt eredményezte, hogy a Plútó visszakerült az új ezen új tartományába, naprendszerünk pedig így nyolc bolygóból áll.

Az egyik vezető bolygótudós, aki fő kutatója a New Horizons űrmisszióknak, melynek a feladata a Plútó mélyreható vizsgálata volt, a következőket mondta erről az élményről: „Azt hittük, hogy értjük a naprendszerünk elrendezé-

didn't. We thought we understood the population of planets in our solar system. And we were wrong.”

What is striking to me about this period of space exploration history are some parallels and key distinctions between the metaphorical pursuit of expanding scientific horizons and the journey that we, as children of God, undertake to seek answers to our spiritual questions. Specifically, how we can respond to the limits of our spiritual understanding and prepare ourselves for the next stage of personal growth—and where we can turn for help.

Line upon Line

Asking questions and searching for meaning are a natural and normal part of our mortal experience. At times, not readily having complete answers can bring us to the edge of our understanding, and those limitations can feel frustrating or overwhelming. Wondrously, Heavenly Father's plan of happiness for all of us is designed to help us progress despite our limitations and accomplish what we cannot accomplish on our own, even without a complete knowledge of all things. God's plan is merciful toward the limitations of our humanity; provides us with our Savior, Jesus Christ, to be our Good Shepherd; and inspires us to use our agency to choose Him.

Elder Dieter F. Uchtdorf has taught that “asking questions isn't a sign of weakness,” but rather “it's a precursor of growth.” Speaking directly to our personal effort as seekers of truth, our prophet, President Russell M. Nelson, has taught that we must have “a deep desire” and “ask with a sincere heart[and] real intent, having faith in [Jesus] Christ.” He has further taught that “‘real intent’ means that one really intendsto follow the divine direction given.”

Our personal effort to grow in wisdom may lead us to examine our questions, complex or otherwise, through the lens of cause and effect, seeking out and recognizing patterns and then forming narratives to give shape to our understanding and fill in perceived gaps in knowledge. When we consider our pursuit of spiritual knowledge, however, these thoughtful processes may be helpful at times but on their own can be

sét. De nem így volt. Úgy gondoltuk, ismerjük a naprendszerünk bolygóinak a számát. Azonban tévedtünk.”

Szembetűnőek számomra az űrkutatás történetének ezen időszakában azok a párhuzamok és kulcsfontosságú különbségek, melyek a tudományos távlatok bővítésére való törekvés és azon utazás között állnak fenn, mely során mi, Isten gyermekei, válaszokat keresünk lelki kérdéseinkre. Konkrétabban arra, hogy mi módon tudunk reagálni lelki ismereteink korlátaira és felkészíteni magunkat a személyes fejlődés következő szakaszára, illetve hogy hová fordulhatunk segítségért.

Sort sorra

A kérdések feltevése és az, hogy keressük a dolgok értelmét, halandó tapasztalatunk természetes és hétköznapi része. Időnként a maradéktalan válaszok hiánya a felfogóképességünk határára sodorhat bennünket, és azok a korlátok elkésérítőnek vagy nyomasztónak tűnhetnek. Csodálatos módon, az a boldogságterv, melyet Mennyei Atyánk mindannyiunk számára elkészített, úgy lett kialakítva, hogy segítsen nekünk a korlátaink ellenére is fejlődni, és elérni mindazt, amit magunktól nem tudunk megvalósítani, még minden dolog maradéktalan ismerete nélkül is. Isten terve irgalmas az emberi létünk korlátaival szemben: biztosítja számunkra a Szabadítónkat, Jézus Krisztust, hogy a Jó Pásztorunk legyen, és arra ösztönöz minket, hogy az önrendelkezésünk használatával Őt válasszuk.

Dieter F. Uchtdorf elder azt tanította, hogy „a kérdés nem a gyengeség jele, hanem a fejlődés előfutára”. Az igazság keresőiként tett személyes erőfeszítésünkről szólva prófétánk, Russell M. Nelson elnök azt tanította, hogy „mély vágyra” van szükségünk, és „őszinte szívvel, igaz szándékkal kell kérdeznünk, Jézus Krisztusba vetett hittel”. Azt is tanította, hogy az „igaz szándék» azt jelenti, hogy az embernekvalóban szándékában állkövetni a kapott isteni útmutatást”.

A bölcsességben való növekedésre irányuló személyes erőfeszítésünk oda vezethet, hogy összetett vagy egyéb kérdéseinket az ok-okozati összefüggések szemszögéből vizsgáljuk meg, keresve és felismerve a mintákat, majd magyarázatot fogalmazva meg, így megértésünk alakot ölt, és az ismereteinkben észlelt hiányosságok kiegészülnek. Ám amikor a lelki tudás megszerzéséről van szó, ezek a gondolati folyamatok

incomplete as we look to discern things pertaining to Heavenly Father and our Savior, Jesus Christ, Their gospel, Their Church, and Their plan for all of us.

God the Father and His Son's way of imparting Their wisdom to us prioritizes inviting the power of the Holy Ghost to be our personal teacher as we center Jesus Christ in our lives and in our faithful seeking for Their answers and Their meaning. They invite us to discover truth through devoted time spent studying holy scripture and to seek for latter-day revealed truth for our day and our time, imparted by modern-day prophets and apostles. They entreat us to spend regular, worshipful time in the house of the Lord and to take to our knees in prayer "to access information from heaven." Jesus's promise to those present to hear His Sermon on the Mount is as true for us in our day as it was during His earthly ministry: "Ask, and it shall be given you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you." Our Savior assures that "your Father which is in heaven give[s] good things to them that ask him."

The Lord's method of teaching is "line upon line, precept upon precept." We may be required to "wait upon the Lord" in the space between our current line of understanding and the next yet to be delivered. This sacred space can be a place where our greatest spiritual conditioning can occur—the site where we can "bear with patience" our earnest seeking and renew our strength to continue to keep the sacred promises we have made to God through covenant.

Our covenant relationship with Heavenly Father and Jesus Christ signals our prevailing citizenship in God's kingdom. And our residency therein requires aligning our life to divine principles and putting in the effort to grow spiritually.

Obedience

One key principle taught throughout the Book of Mormon is when God's children choose to demonstrate obedience and keep their covenants, they receive continual spiritual guidance and direction. The Lord has told us that through our obedience and diligence, we may gain knowledge and intelligence. God's laws and command-

idónként hasznosak lehetnek, de önmagukban hiányosak is, amint Mennyei Atyára és Szabadítónkra, Jézus Krisztusra, az Ő evangéliumukra, az Ő egyházukra és az Ő mindannyiunk számára készített tervükre vonatkozó dolgokat igyekszünk felfogni.

Az Atyaisten és az Ő Fia elsősorban oly módon adják át nekünk a bölcsességüket, hogy a Szentlélek hatalmát hívják meg személyes tanítónknak, miközben Jézus Krisztust állítjuk a középpontba életünkben és válaszaik és szándékaik hithű keresésében. Arra kérnek minket, hogy a szentírások tanulmányozásának szentelt idő során fedezzük fel az igazságot, és keressük az utolsó napi kinyilatkoztatott igazságot a mi napjainkra és korunkra vonatkozóan, amelyet az újkori próféták és apostolok adnak át. Azért esedeznek, hogy rendszeresen töltsünk hódolattal teli időt az Úr házában, és térdeljünk le imában, hogy hozzájussunk a mennyei tudáshoz. Jézus ígérete, mely azokhoz szólt, akik jelenlévőkként hallották a hegyi beszédét, éppen olyan igaz ránk is a mi napjainkban, mint földi szolgálata idején: „Kérjetek és adatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyitattik néktek.” Szabadítónk biztosít minket arról, hogy „a ti mennyei Atyátok jókat [ad] azoknak, a kik kérnek tőle”.

Az Úr tanítási módszere a „sort sorra, előírást előírásra”. Előfordulhat, hogy várnunk kell az Úrra jelenleg megértett sor és a következő, később érkező sor közötti űrben. Ez a szent tér lehet az a hely, ahol bekövetkezhet a legnagyobb lelki felkészülésünk – az a hely, ahol türelemmel viseltethetünk buzgóságos keresésünk közepette, és megújulhat az erőnk ahhoz, hogy továbbra is betartsuk az Istennek szövetség által tett szent ígéreteinket.

A Mennyei Atyával és Jézus Krisztussal való szövetséges kapcsolatunk jelzi az Isten országában meglévő érvényes állampolgárságunkat. Az ottani lakóhelyünk pedig megköveteli, hogy életünket összhangba hozzuk az isteni tantételekkel, és erőfeszítést tegyünk a lelki fejlődés érdekében.

Engedelmesség

A Mormon könyve egészében tanított egyik fő tantétel az, hogy amikor Isten gyermekei úgy döntenek, hogy engedelmességet tanúsítanak és megtartják a szövetségeiket, akkor folyamatos lelki útmutatást és irányítást kapnak. Az Úr megmondta nekünk, hogy engedelmességünk és szorgalmunk által tudásra és intelligenciára tehe-

ments are not designed to be an obstacle in our life but a powerful gateway to personal revelation and spiritual education. President Nelson has taught the crucial truth that “revelation from God is always compatible with His eternal law” and further that “it never contradicts His doctrine.” Your willing obedience to God’s commands, despite not having a complete knowledge of His reasons, places you in the company of His prophets. Moses 5 teaches us about a particular interaction between Adam and an angel of the Lord.

After the Lord gave Adam and Eve “commandments, that they should worship the Lord their God, and should offer the firstlings of their flocks, for an offering unto the Lord,” the scriptures say that “Adam was obedient unto the commandments of the Lord.” We go on to read that “after many days an angel of the Lord appeared unto Adam, saying: Why dost thou offer sacrifices unto the Lord? And Adam said unto him: I know not, save the Lord commanded me.”

Adam’s obedience preceded his understanding and prepared him to receive the sacred knowledge that he was participating in as a sacred symbol of the Atonement of Jesus Christ. Our humble obedience will, likewise, pave the way for our spiritual discernment of God’s ways and His divine purpose for each of us. Reaching to elevate our obedience brings us closer to our Savior, Jesus Christ, because obedience to His laws and commandments is effectually reaching out to Him.

Additionally, our fidelity to the knowledge and wisdom we have already inherited through our faithful adherence to gospel principles and sacred covenants is crucial preparation for our readiness to receive and be stewards of communications from the Holy Spirit.

Heavenly Father and Jesus Christ are the source of all truth and share Their wisdom liberally. Also, understanding that we do not possess any personal knowledge independent of God can help us know who to turn to and where to place our primary trust.

Profound Trust

The Old Testament account of Naaman, the

tűnk szert. Isten törvényei és parancsolatai nem arra lettek tervezve, hogy akadályok legyenek az életünkben, hanem hogy hatalommal bírót átjárót biztosítsanak a személyes kinyilatkoztatáshoz és a lelki tanuláshoz. Nelson elnök azt a döntő fontosságú igazságot tanította, miszerint „az Istentől jövő kinyilatkoztatás mindig összhangban áll az Ő örök törvényével”, továbbá, hogy az „soha nem mond ellen az Ő tanának”. Az Isten parancsolatainak való azon készséges engedelmessegetek, melyet az indokait maradéktalanul nem ismerve is tanúsítottok, az Ő prófétái társaságába helyez benneteket. Mózes 5. fejezete egy sajátos találkozásról tanít minket, amely Ádám és az Úr angyala között zajlott le.

Miután az Úr parancsolatokat adott Ádám-nak és Évának, „hogy az Úrnak, az ő Istenüknek hódoljanak, és ajánlják fel nyájuk zsengéjét felajánlásként az Úrnak”, a szentírás azt mondja, hogy „Ádám engedelmes volt az Úr parancsolatai iránt”. Olvassunk tovább: „És sok nap után az Úr egy angyala jelent meg Ádám-nak, mondván: Miért ajánlasz fel áldozatokat az Úrnak? És Ádám azt mondta neki: Nem tudom, csak azt, hogy az Úr parancsolta nekem.”

Ádám engedelmessege megelőzte megértését, és felkészítette őt arra, hogy elnyerje azt a szent tudást, miszerint Jézus Krisztus engesztelésének az egyik szent jelképében vett részt. Alázatos engedelmesseggünk hasonlóképpen kikövezi az utat, hogy lelkileg felismerjük Isten útjait és isteni célját mindegyikünk számára. Ha igyekszünk fokozottabban engedelmeskedni, az közelebb visz minket Szabadítónkhoz, Jézus Krisztushoz, mert az Ő törvényeinek és parancsolatainak való engedelmessege valójában azt jelenti, hogy Ő felé nyújtjuk a kezünket.

Továbbá amennyiben hűek vagyunk a már örökölt tudáshoz és bölcsességhez az evangéliumi tantételek és szent szövetségek hithű megtartása révén, az döntő jelentőségű felkészülés arra, hogy készen álljunk befogadni és sáfárává válni a Szentlélektől érkező közléseknek.

Mennyei Atya és Jézus Krisztus minden igazság forrásai, és készségesen osztják meg az Ő bölcsességüket. Továbbá annak a megértése, hogy nem rendelkezünk Istentől független személyes tudással, segíthet felismernünk, kihez forduljunk és hová helyezzük legfőbb bizalmunkat.

Mély bizalom

Nagyon kedvelem az ószövetségi beszámó-

military leader who was healed of leprosy by the prophet Elisha, is a particular favorite of mine. The story illustrates how the firm faith of a “little maid” altered the course of one man’s life and, for all believers, revealed the reach of God’s mercy to those who place their trust in Him and His prophet. Though nameless, this young girl also helped to push our understanding forward. And Naaman’s belief on her testimony inspired him to take his petition for healing to God’s chosen servant.

Naaman’s response to the prophet Elisha’s instructions to wash in the river Jordan was at first skeptical and indignant. But an invitation for him to be obedient to the prophet’s counsel made way for his healing and his dramatic understanding that God was real.

We may find that some of our spiritual petitions have reasonably discernible answers and may not create significant discomfort for us. Or, like Naaman, we may find that other needs are more challenging and may create difficult and complex feelings within us. Or, similar to the description of the astronomers’ early conclusions about our solar system, in our search for spiritual truth, we may reach less accurate interpretations if we rely exclusively on our own limited understanding, a sorrowful and unintended consequence of which may lead us away from the covenant path. And moreover, some questions may persist until God, who “has all power” and “all wisdom, and all understanding,” who “comprehendeth all things” in His mercy, provides enlightenment through our belief on His name.

One significant caution from Naaman’s account is that resisting obedience to God’s laws and commandments may prolong or delay our growth. We are blessed to have Jesus Christ as our Master Healer. Our obedience to God’s laws and commandments can open the way for our Savior to provide the understanding and healing He knows we need, according to His prescribed treatment plan for us.

Elder Richard G. Scott taught that “this life is an experience in profound trust—trust in Jesus Christ, trust in His teachings, trust in our capacity as led by the Holy Spirit to obey those teachings for happiness now and for a purposeful, su-

lót Naámánról, a katonai vezetőről, akit Elizeus próféta gyógyított a leprából. A történet jól szemlélteti, miként változtatta meg egy „kis leány” szilárd hite egy ember életének a menetét, és minden hívőnek megmutatta, hogy Isten irgalma eléri azokat, akik Őbelé és az Ő prófétájába helyezik a bizalmukat. Bár a neve nincs megemlítve, ez a fiatal lány a mi megértésünket is segítette előremozdítani. Naámánt a leány bizonyágába vetett hite ösztönözte arra, hogy Isten választott szolgájához forduljon gyógyulásért.

Naámán először kételkedve és felháborodva reagált Elizeus próféta azon utasítására, hogy mosakodjon meg a Jordán folyóban. Ám a felhívás, hogy engedelmességedjen a próféta tanácsának, utat nyitott a gyógyulásához és annak a látványos megértéséhez, hogy Isten valóságos.

Talán némelyik lelki esedezésünkre észszerűen felismerhető választ kapunk, és nem okoz különösebb kellemetlenséget számunkra. Vagy esetleg Naámánhoz hasonlóan úgy találhatjuk, hogy vannak más, nagyobb kihívást jelentő szükségletek, amelyek nehéz és bonyolult érzéseket kelthetnek bennünk. Vagy hasonlóan a csillagászok naprendszerünkkel kapcsolatos korai következtetéseinek a leírásához, a lelki igazságkeresése során kevésbé pontos értelmezésekre juthatunk, ha kizárólag a saját korlátozott értelmünkre hagyatkozunk, aminek a szomorú és akaratlan következménye az lehet, hogy letérünk a szövetség ösvényéről. Továbbá bizonyos kérdések mindaddig megmaradnak, amíg Isten, akié „minden hatalom [és] minden bölcsesség és minden értelem”, aki irgalmában „minden dolgot felfog”, megvilágosodást nem nyújt az Ő nevébe vetett hitünk által.

Naámán beszámolójának az egyik jelentős figyelmeztetése az, hogy az Isten törvényei és parancsolatai iránti engedelmességgel szembeni ellenállás meghosszabbíthatja vagy késleltetheti a fejlődésünket. Áldottak vagyunk, hogy Jézus Krisztus a Gyógyítómesterünk. Az Isten törvényeinek és parancsolatainak való engedelmességünk megnyithatja az utat Szabadítónk számára, hogy az Ő általa előírt kezelési tervnek megfelelően olyan megértést és gyógyulást nyújtson, amelyről tudja, hogy szükségünk van rá.

Richard G. Scott elder ezt tanította: „Ez az élet a mélységes bizalom megtapasztalása – a Jézus Krisztusba vetett bizalomé, a tanításaiba vetett bizalomé és az abba vetett bizalomé, hogy a Szentlélek vezetésével képesek vagyunk enge-

premely happy eternal existence. To trust means to obey willingly without knowing the end from the beginning (see Prov. 3:5–7). To produce fruit, your trust in the Lord must be more powerful and enduring than your confidence in your own personal feelings and experience.”

Elder Scott continues: “To exercise faith is to trust that the Lord knows what He is doing with you and that He can accomplish it for your eternal good even though you cannot understand how He can possibly do it.”

Closing Testimony

Dear friends, I testify that our sincere gospel questions can provide Heavenly Father and Jesus Christ with opportunities to help us grow. My personal effort to seek answers from the Lord to my own spiritual questions—past and present—has allowed me to use the space between the lines of my understanding and God’s to practice obedience to Him and fidelity to the spiritual knowledge that I currently possess.

I testify that placing your trust in Heavenly Father and in His prophets, whom He has sent, will help you to spiritually elevate and push you forward toward God’s expanded horizon. Your vantage will change because you will change. God knows that the higher you are, the farther you can see. Our Savior invites you to make that climb. In the name of Jesus Christ, amen.

delmeskedni ezeknek a tanításoknak a mostani boldogságért és egy célzott, mindent felülmúló boldogságot hozó örök létért. Bízni annyit jelent, hogy készségesen engedelmeskedünk anélkül, hogy kezdettől fogva tudnánk, mi lesz a dolgok kimenetele (lásd Példabeszédek 3:5–7). Ahhoz, hogy gyümölcsöt teremjete, az Úrba vetett bizalmatoknak erősebbnek és tartósabbnak kell lennie, mint a saját személyes érzéseitekbe és tapasztalataitokba vetett bizalmatoknak.

A hit gyakorlása azt jelenti – folytatta Scott elder –, hogy bízunk abban, miszerint az Úr tudja, mit tesz velünk, és hogy azt a mi örök javunkra teszi, még akkor is, ha nem értjük, miként képes rá.”

Záró bizonyosság

Drága barátaim! Tanúsítom, hogy őszinte evangéliumi kérdéseink lehetőséget adhatnak Mennyei Atyának és Jézus Krisztusnak, hogy segítsenek nekünk növekedni. Azon személyes erőfeszítéseim, amikor válaszokat keresek az Úrtól a saját – múltbeli vagy jelenlegi – lelki kérdéseimre, lehetővé teszik számomra, hogy az én értelmem sorai és az Isten tanításai közötti űrt arra használjam, hogy engedelmességet gyakoroljak Őiránta, és hűséget ahhoz a lelki tudásomhoz, mellyel jelenleg rendelkezem.

Tanúsítom, hogy ha Mennyei Atyába és az Ő általa küldött prófétákba helyezitek a bizalmatokat, az segíteni fog nektek lelkileg felemelkedni, és előre fog mozdítani benneteket Isten tágabb látóhatára felé. A nézőpontotok változni fog, mert ti változni fogtok. Isten tudja, hogy minél magasabban vagytok, annál messzebbre láttok. A Szabadítónk arra kér benneteket, hogy kapaszkodjatok feljebb. Jézus Krisztus nevében, ámen.